

ഭൂയസേ ദേവസ്വ യശസേ.

81
15 323
2291

An Abridged Life
of
St. Francis de Sales.

—♦—

വി. ഫ്രാൻസിസ് സാലേസ്

പുണ്യവാന്റെ

ചരിത്രസംഗ്രഹം.

(പുണ്യാത്മാക്കളുടെ, ചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ മലയാള

ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്നു എടുത്തത്)

—♦—

By

Rev. Fr. Ignatious of the S. Ht. of Jesus, T. O. C. D.

~~~~~

*Superiorum Permissu.*

K. S. Press, Alleppey.

1926

വില ചകു 2.

Dharmaraj College Library

Acc. No. ....

Call. No. LM/IC5 .....

M/209.223

13 839  
5591

15448  
705



# മെത്രാൻ വന്ദ്യൻമാർ

## വി. ഫ്രാൻസിസ് സാലേസിന്റെ

ജീവചരിത്ര സംക്ഷേപം.



ഫ്രാൻസിസ് സാലേസ്, ഫ്രാൻസിൽ ചേർന്ന അന്നേസി  
 പട്ടണത്തിനു സമീപമുള്ള സാലേസ് കോട്ടയിൽ മഹാ ദൈവ  
 ഭക്തനായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു ൧൫൬൭-ാം കാലം  
 ഫിബ്രുവരി ൨൧-ാംനു ജാതനായി. അദ്ദേഹത്തെ ഗർഭം ധരിച്ച  
 ൭-ാം മാസത്തിലാണ് പ്രസവിച്ചത്. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തി  
 ന്റെ വളർച്ചയിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഒട്ടധികം ക്ലേശങ്ങൾ സ  
 ഹിക്കേണ്ടിവരികയും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഭിഷഗ്വരന്മാർപോ  
 ലും അദ്ദേഹം ജീവിക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി ശങ്കിക്കുകയും ചെയ്ത  
 യുണ്ടായി. പ്രകൃത്യാ അദ്ദേഹം ബാല്യം മുതൽക്കേ സുശീലനും ക  
 ശല ബുദ്ധിയും അടക്കമൊക്കുമുള്ളവനും മാതാപിതാക്കന്മാ  
 രോടും ഗുരുക്കന്മാരോടും വളരെ അനുസരണയുള്ളവനുമായിര  
 ന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് ഈ സർഗ്ഗങ്ങളെല്ലെ പോഷി  
 പ്പിച്ചു വന്നു. അവർ ദേവാലയത്തിലേക്കു പോയിരുന്നപ്പോ  
 ടൊക്കയും ആ ബാലനെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുകയും വേദാർത്ഥ  
 നും സംബന്ധിച്ച ഏല്പാ കാര്യങ്ങളിലും ഒരു ആദരവും അഭിരു  
 ചിയും തന്റെ വശസ്ഥലനിൽ ജനിപ്പിക്കുകയും, വിശുദ്ധന്മാരുടെ  
 ജീവചരിത്രങ്ങളെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു ആ ബാലന്റെ ശക്തി  
 ക്കു അനുസൃതങ്ങളായ ചിന്തകളെ അനുമതിക്കുകയും ചെയ്തു  
 കൊണ്ടു ഉത്തമ ക്രിസ്തീയ ജീവിത വാഞ്ഛയെ തന്റെ പുത്രനി  
 ൽ പുലർത്തിവന്നു. ആ മഹത്വീ ഭിന്നരെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയി  
 രുന്നപ്പോഴും തന്റെ പ്രിയപുത്രനെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുകയും  
 അവനെകൊണ്ടു സ്വാധീകരിക്കുന്ന ചില്ലറ പരികർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തി  
 ക്കുകയും അവർക്കു കൊടുക്കാൻ കരുതിയിരുന്ന ധർമ്മസഹായം  
 അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു കൊടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പുണ്യ

വതിയായ ആ മാതാവിന്റെ പ്രയത്നത്തിന്നു അനയോജിച്ചു യിരുന്നു ഫ്രാൻസിസിന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും. തന്റെ പ്രായം കുറവിഞ്ഞവിധമുള്ള ബോധയടക്കത്തോടെയാണു ആ ബാലൻ തന്റെ ഭക്തികൃത്യങ്ങളെ നിറവേറ്റി വന്നത്. സാധുക്കളെ കണ്ടാൽ തന്റെ കൈവശമുള്ളതൊക്കെയും അവർക്കു കൊടുക്കും. ഒന്നുമില്ലാതെ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മാതാപിതാക്കന്മാരോടു യാചിച്ചു വല്ലതും വാങ്ങി അവർക്കു കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം മഹാ പരമാത്മിയായിരുന്നതിനാൽ ഒരിക്കലും ഒരു ചെറിയ നണപോലും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽപരം എന്തു ശിക്ഷയെങ്കിലും അനുഭവിക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യത്തിലെ വ്യാപാരം.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സ്വദേശത്തുതന്നെ ചെയ്തശേഷം മഹാ സമത്സന്മാരായ ഉപാദ്ധ്യായന്മാർ പഠിപ്പിച്ചുവന്ന പാഠീസിലെ വിദ്യാലയത്തിലേക്കു പാതാവു അദ്ദേഹത്തെ അയക്കുകയുണ്ടായി. അവിടെ സാഹിത്യവും തർക്കശാസ്ത്രവും തത്വശാസ്ത്രവും പഠിച്ചുറിഞ്ഞ ശേഷം ഒരു മാന്യൻ ഗ്രഹിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട മുറകളും സംഗതികളും ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്ന അവിടത്തെ വിദ്വാന്മാർ രാഷ്ട്രത്തിൽ പിതാവിന്റെ ആജ്ഞാനുസൃതം ചേർന്നു. അതിൽ നടത്താറുള്ള വിവിധ പ്രവൃത്തികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു വലിയ രസമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല; എങ്കിലും പിന്നീടു എല്ലാജ്ഞാഴും അദ്ദേഹത്തിൽ വിലസിക്കൊണ്ടിരുന്ന സർഗ്ഗശാസ്ത്രം അതിൽ വെച്ചു പരിശീലിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിധ ജോലികളുടെയിടയിൽ പോലും ഫ്രാൻസിസ് തന്റെ ഭക്തികൃത്യങ്ങളിൽ മഹാ ഉത്സാഹിയായിരുന്നു. വേദാഗമങ്ങളെ വായിച്ചു ധ്യാനിക്കുന്നതായിരുന്നു തന്റെ പരമ സന്തോഷം. ആ ദിവ്യഗ്രന്ഥം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്നു ചിത്താകർഷമായിരുന്നതു “അദ്ധ്യാത്മിക യുദ്ധം” എന്ന ചെറിയ പുസ്തകമാണ്. അതിനെ സഭാ അന്നോടുകൂടെ കൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു. അക്കാലത്തു അദ്ദേഹം കൂടുകൂടെ നമസ്കരിക്കാൻ പോയിരുന്ന വി. എസ്തപ്പാന്റെ ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും വിരക്തനായിരിക്ക

അങ്ങനെയുള്ള പ്രതം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അതേകാലത്തു മഹാ  
 താപജനകമായ ഒരു പരിശോധന അദ്ദേഹത്തെ അത്യാധികം  
 കഷണിപ്പിച്ചു. ഒരു ഇരുണ്ട മേഘപടലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉ  
 ള്ളിൽ കടന്നുകൂടുകയും, അതുവരേയും അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചു വ  
 ന്ന സമാധാനത്തിന്നു പകരം മഹാ ഒരു ആകുലതയും നിരാശയും  
 സ്ഥലം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ അത്യാധികം സ്നേഹിച്ചിര  
 ന്ന ദൈവം, തന്നെ നരകശിക്ഷാർത്ഥമാരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾ  
 പ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള ആകുലചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ  
 അത്യാധികം ക്ലേശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആ ഭയാനകമായ ചിന്ത എ  
 തുമാത്രം അദ്ദേഹത്തെ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നു വണ്ണിക്കാൻ  
 പ്രയാസം. അനുഭവസ്ഥനാക്കേ അതു ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കുക  
 യുള്ളു. തന്നിമിത്തം രാവു പകലും അദ്ദേഹം കരഞ്ഞു വന്നു.  
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം മെലിഞ്ഞു തൊലി അസ്ഥിയോടു ഒട്ടി  
 പോയി. തിന്നുന്നതിന്നും കുടിക്കുന്നതിന്നും ഉറങ്ങുന്നതിന്നും പാ  
 ടില്ലാതെയായി. ഒടുവിൽ തിരമാലകൾ നിർത്തി സമാധാനം വരു  
 ത്തമാറു ദൈവം കടാക്ഷിച്ചു. ദൈവജനനിയുടെ ഒരു പട്ടത്തിൻ  
 മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി ആ ദിവ്യനാഥയോടു തന്റെ മരണശേഷം,  
 എന്നെന്നേക്കും ദേവചിക്ഷണദിവരുമെന്ന ആ നല്ല ദൈവത്തെ  
 ഇഹത്തിൽവെച്ചെങ്കിലും മുഴു ഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കാൻ സം  
 ഗതിവരുത്തണമെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതിനോടുകൂടെ മനോ  
 ധൈര്യം പ്രാപിക്കുകയും വിചാരം നീങ്ങുകയും പൂർണ്ണസമാധാനം  
 വീണ്ടുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം മറവൂർ-ൽ തന്റെ പിതാവു് അദ്ദേഹത്തെ  
 അവിടെനിന്നു വിളിച്ചു, നീതിശാസ്ത്രാദ്ധ്യായനത്തിനായി പാഠ  
 വാ പട്ടണത്തിലേക്കയച്ചു. അവിടെ അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുവന്ന  
 യുവാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചതപത്തിൽ പതിയാതെ ഹ്യാൻസീസ്  
 തന്റെ ആത്മനിർമ്മലതയെ നിഷ്പേക്ഷം പാലിച്ചു വന്നു. ആ  
 പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം അദ്ദേഹം റോമാ പരിവീലേക്കു  
 പോയി. അതിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശം ആ മഹാ നഗരത്തിലുള്ള  
 തിരുസ്ഥലങ്ങളെ സന്ദർശിക്കേണ്ടതിലേക്കായിരുന്നു, റോമായിൽ  
 ഏതു ലോരത്തിലേക്കു തിരുയാത്രയായി പോകുകയും ഇത്തരം

പ്ലയിലെ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു കഴിഞ്ഞു, സ്വദേശത്തേക്കു തിരിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ മഹാ ആനന്ദത്തോടെയും സന്തോഷത്തോടെയുമാണു അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായത്. കുറേക്കാലമായിട്ട് വൈദികാന്തസ്ഥിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നുള്ള താല്പര്യം അദ്ദേഹത്തിൽ അങ്കുരിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ അദ്ദേഹം ആകുടംബത്തിലെ ജ്യേഷ്ഠപുത്രനായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ പിതാവിനു വേറെ ഉദ്ദേശങ്ങളാണു ഉണ്ടായിരുന്നത്. പുണ്യവാൻ ആവശ്യപ്പെടാതെതന്നെ അയാളെക്കൊണ്ട് വിവാഹം ചെയ്യിക്കുന്നതിന്നും ശാംബറി പ്രദേശത്തെ ആലോചനസഭയിൽ ഒരു ഉദ്യോഗത്തിലാക്കുന്നതിന്നും പിതാവു ഏല്പാട് ചെയ്തു. രണ്ടിന്നും ഹ്രാൻസീസ് വിസമ്മതിക്കയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുട്ടിച്ചുള്ള അപേക്ഷ നിമിത്തം വൈദികാന്തസ്ഥിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള അനവാദം ലഭിച്ചു. അതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടു അധികം താമസിയാതെതന്നെ ജെനിവായിലെ പള്ളിയുടെ അധികൃതനാക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം അവിടത്തെ മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു ആറു പട്ടം കൊടുത്തു ആ പള്ളിയിലെ ധർമ്മാപദേശിയാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ ധർമ്മാപദേശങ്ങൾ ഗ്ലാഘാഹങ്ങളും സത്ഫലങ്ങളെ ഉളവാക്കുന്നവകളുമായിരുന്നു. അനന്തരം തുരുപട്ടം ഏല്ക്കുന്നതിന്നു ഭക്തിപുരസ്സരം മഹാതീക്ഷ്ണതയോടെ അദ്ദേഹം സുന്നദ്ധനായതിനാൽ അതിന്റെ പരിഗ്രഹണത്തോടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നുള്ള പൗരോഹിത്യ വരങ്ങൾ സംപൂർണ്ണമായി പ്രാപിക്കുകയും പ്രതിദിനം ദിവ്യപൂജ അർപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു അന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ആ പ്രതിജ്ഞയെ ദൈവദൂതനാകു യോഗ്യമായ ഭയഭക്തിയോടെ പ്രതിദിനം ദിവ്യ പൂജ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും കൃത്യമായി അദ്ദേഹം അനുവർത്തിച്ചുവന്നു. ദിവ്യപൂജാർപ്പണശേഷം തന്നോടു പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്യുവാൻ അപേക്ഷിച്ചുവന്നവരുടെയൊക്കെയും പാപസങ്കീർത്തനം കേൾക്കും. അനന്തരം ഗ്രാമവാസികളും തന്നിമിത്തം അജ്ഞാതമായവരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നായിട്ടു ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുകയും, ഒരു

പിതാവെന്നപോലെ അവരോടു വർത്തിക്കുകയും അവരെ തന്റെ മക്കളായിട്ടു കരുതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഏതുവിധ റിരോധങ്ങളിലും അനിഷ്ടങ്ങളിലും അദ്ദേഹം കാണിച്ചുവന്ന ക്ഷമയും സൗമ്യതയും മാധുര്യസ്വഭാവവും അവരുടെ സ്നേഹമരവുകൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ പാത്രീഭൂതനാക്കി.

ജെന്നിവായുടെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന കൽവീൻ പാഷണ്ഡപദേശത്തെ നാമാവശേഷമാക്കേണ്ടതാണെന്ന് പലർക്കും തോന്നിയിരുന്നു. പക്ഷെ അത് അസാധ്യമായിട്ടാണു കാണപ്പെട്ടത്. എങ്കിലും നമ്മുടെ കഥാനായകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സംബന്ധിയുംകൂടി ഗൺ-ൽ ദൈവത്തിൽ ശരണം പ്രാപിച്ചു ആ ഉദ്യമത്തിനായി പുറപ്പെട്ട് പല കഷ്ടതകളും വിപത്തുകളും സഹിച്ചു കത്തോലിക്കർ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന അവരുടെ പ്രധാന പട്ടണമായ മനോനിൽ ചെന്നുപററി. ആരംഭത്തിൽ കൽവീൻ അവരോടുള്ള സംഭാഷണം പോലും വെച്ചിട്ടുവന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ജീവഹാനിവരുത്തുവാൻ കൂടി അവർ ഉദ്യമിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ആ വിഷമതകളൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദാങ്കുഷയെ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ. ഒടുവിൽ സ്വത്വം ജയിക്കുകയും അതിന്റെ പ്രശോഭ അന്ധകാരത്തെ ധ്വംസിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ കൽവീനരുടെ ദുരഭിപ്രായം മാറുകയും അവർ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ആ വിശുദ്ധന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കാനായി വരുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. അവർ പാഷണ്ഡ തത്വങ്ങളെ അപലപിക്കാതിരിക്കാൻ അവരുടെ വേദശ്രവണകന്മാർ കഴിയുന്നത്ര പ്രയാസപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും പലരും പാഷണ്ഡത്തെ പരിത്യജിച്ചു കത്തോലിക്കാ തത്വങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഒടുവിൽ വി. ഫ്രാൻസിസിനു അവിടത്തെ, വി. ഫിപ്പോലിത്തിന്റെ ദേവാലയം സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനും അതിൽ ദിവ്യപുഷ്പങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നതിനും കത്തോലിക്കരാകാൻ വരുന്നവരുടെ സംഖ്യ പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതുകാണുന്നതിനുമുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. അന്ന് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പാഷണ്ഡപദേശാധായ ഫ്രെയോദോർബേസാ എന്നയാളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു പ്രയാസപ്പെടണമെന്നു നമ്മുടെ വിശുദ്ധനോടു കൈമെന്ത് അ

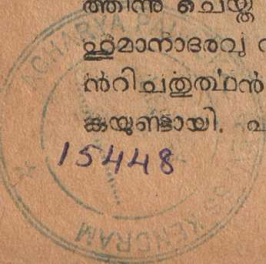
ജമനെന്ന മാർപാപ്പാ കല്പിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം അയാളെ ചെ  
 ണ്നുകളെ പല വാദങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. അയാൾക്കു നില  
 യില്ലാതെയായി, എങ്കിലും ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. അയാൾ ആ  
 ക്ഷീയുടെ തലവനായിരുന്നതിനും പുറമെ പാഷണ്ഡത്വത്തെ  
 അപലപിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട മനോഭീനത അയാൾക്കു ഉണ്ടാ  
 യിരുന്നില്ല. ആ പട്ടണത്തിൽ അക്കാലത്തു പടനം പിടിച്ചു സാം  
 ക്രമിക രോഗം വി. ഫ്രാൻസിസിന്റെ വേദനീക്ഷണതയേയും  
 പരസ്സേഹത്തേയും പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഹേതുക്രമായി  
 ഭവിച്ചു. രോഗികളുണ്ടെന്നു കേട്ട സ്ഥലങ്ങളിലൊക്കെയും ചെ  
 ന്ന ആത്മീകവും ശാരീരികവുമായി ആവശ്യപ്പെട്ട സഹായങ്ങളു  
 ളൊക്കെയും അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊടുത്തുവന്നു. തന്നിമിത്തം ആ  
 പ്രദേശം ആസകലം കത്തോലിക്കാ മതം അവലംബിക്കുകയും  
 മറ്റു വില സഹായികളുടെ സഹകരണത്തോടെ കത്തോലിക്കാ  
 ഇടവകകളെ അവിടെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നു സംഗതിയാകുകയും  
 ചെയ്തു. മൺവ്വ-ാം കാലത്തോടെ അവിടെയും മറ്റു രണ്ടു പരി  
 സരപ്രദേശങ്ങളിലും നിന്നു കൽവിൻ അബദ്ധോപദേശം നിശ്ശേ  
 ഷം ഇല്ലാതാകുകയും ആ ദേശവാസികൾ പരസ്യമായി സത്യവി  
 ശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജെനിവായിലെ മെത്രാൻ, സവോയി പ്രഭുവിന്റെയും മാർ  
 പാപ്പായുടെയും സമ്മതത്തോടെ വി. ഫ്രാൻസിസിനെ തന്റെ  
 സഹായ മെത്രാനാക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ആ ഉന്നതസ്ഥാനം  
 സ്വീകരിക്കാൻ ആദ്യം ആ വിശുദ്ധൻ വിസമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും  
 പിന്നീട് മേധാവികളുടെ മനസ്സിന്നു വിരോധിച്ചുനില്ക്കുന്നതു ദൈ  
 വതിരുമനസ്സിനെ വിരോധിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള ഏക കാരണ  
 ത്തിന്മേൽ അതിന്നു സമ്മതിച്ചു. ഇക്കാലത്തു ആ വിശുദ്ധന്റെ  
 പിതാവു് ആസന്നമരണാവസ്ഥയിലായതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ  
 പുണ്യവാൻ കാണാൻ പോകുകയും അതിങ്കൽ തനിക്കുണ്ടായ  
 അധികമായ ദുഃഖത്തെ വകിവെയ്ക്കാതെ അന്ത്യ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം  
 പിതാവിന്നു അദ്ദേഹം തന്നെ കൊടുക്കുകയും നല്ലരണത്തിന്നു ആ  
 യത്നമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മേൽ  
 പ്രസ്താവിച്ച പ്രദേശങ്ങളോടു തൊട്ടു കിടക്കുന്നതും ഫ്രീഞ്ചു രാ

ജാക്കനാരുടെ വകയുമായിരുന്ന ഷെക്സ്പിയർ സംസ്ഥാനത്തുള്ള പർഷ്യയികളുടെ മാനസാന്തരത്തിനു വേണ്ടി വേലചെയ്യുവാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി ഹെൻറി ചതുർത്ഥൻ എന്ന രാജാവിനെ കർമ്മമായി അദ്ദേഹം പാരിസിയിലേക്കു ചെന്നു. അപ്പോൾ പാരിസിയിലെ നിവാസികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ യോഗ്യതക്കു അനുരൂപമായ ആദരവുബദ്ധമാനങ്ങളോടെയാണു അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായതു. അവിടെ അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗം കൽവിനരിൽ പോലും പലരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ഈ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഇതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തെ ശ്ലാഘിച്ചു പെരൊന്നെ കർദിനാൾ “പതിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന വാദമുഖങ്ങളെ ചണ്ഡിക്കാൻ എന്നു കൊണ്ടു സാധിക്കും; പക്ഷെ അവരെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതിനും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും ജെനിവായുടെ മെത്രാൻ വേണം. അദ്ദേഹത്തിന്നു ദൈവം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകവർമാണു അതു” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രാജാവു പോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മപദേശം കേൾക്കാൻ ആശിക്കുകയും അവകേട്ട കരുഹ്ലം കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. പ്രാൻസിൽ തന്നെ ഒരു മെത്രാസനും ആ വിശുദ്ധനെ കൊടുത്തു അവിടെ താമസിപ്പിക്കണമെന്ന് ഫ്രഞ്ചു രാജാവിന്നു അതിയായ മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന് പ്രതിവഷം ൪൦൦൦ പവൻ വിശേഷാൽ കൊടുക്കാമെന്നു രാജാവു കല്പിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ അതിന്നു വഴിപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം വന്നാകാതെ സാധിച്ചയുടെനെ അന്നെസിയിലേക്കു മടക്കുകയാണു ചെയ്തത്. മാഗ്നമല്ലേ സ്വന്ത മെത്രാന്റെ നിയമങ്ങളത്തിന്റെ ഭൂതം കിട്ടി. തന്നിമിത്തം പിന്നത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമമെല്ലാം തന്റെ ഇടവകയെ യോഗ്യമാവണ്ണം ഭരിക്കുന്നായിരുന്നു. തന്റെ സ്വന്ത സാലേസ് കോട്ടയിൽ വെച്ചുതന്നെയാണു മെത്രാഭിഷേകം കൈക്കൊള്ളുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയത്. അതിന്നായിട്ടു ൨൦ ദിവസത്തെ ധ്യാനം ഏകാന്തത്തിലിരുന്നു കഴിച്ചു ഒരുങ്ങി. ആ ദിവസങ്ങളിൽ പിന്നീടുള്ള തന്റെ ജീവിതപദ്ധതിയെ നിശ്ചയിക്കുകയും അതിനെ നിഷ്പന്നയോടെ തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും അനുസരിച്ചു വരുകയും ചെയ്തു. അ

ഈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ പുണ്യ യോഗ്യതയെ പ്രത്യക്ഷീകരിക്കുന്നു. ൧൬൦൨-ാം കാലം ഡിസംബർ മാസം ൮-ാംന-യാണ് അദ്ദേഹം മെത്രാഭിഷേകം കൈക്കൊണ്ടത്. അന്ന് മുതൽക്കു തന്റെ ഉദ്യോഗധർമ്മനിർവ്വഹണത്തിന്നായിട്ടും പ്രത്യേകം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായിട്ടും കാലം മുഴുവനും വിനിയോഗിച്ചുവന്നു. പരിശോധിച്ചു പ്രാപ്തനാകുന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടവർക്കു് ലാഭം പട്ടം കൊടുത്തിരുന്നില്ല. വേദോപദേശപഠനം ക്രമമായി നടത്തിപ്പോരുന്നതിന്നു പ്രത്യേക താല്പര്യം വെക്കുകയും ചില അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹംതന്നെ അതു് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഷെക്സ് സമ്പാന്നത്തു് കത്തോലിക്കാ മതം പുനസ്സംസ്ഥാപിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്നു് അതിയായ ആകാംക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു പല വൈഷമ്യങ്ങളും തന്റെ ജീവനുപോലും അപായങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഫലപ്രദമായി അതു് അദ്ദേഹം സാധിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരത്തിൽപെട്ട ഗ്രാമവാസികൾക്കു് വന്ന കൂടിയ ഭയനകരമായ വിപത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരസ്സേവ്മത്തെ പ്രശോഭിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. രണ്ടു മലമുടി ഇടിഞ്ഞുവീണു പല ഗ്രാമങ്ങളെയും മൃഗാദികളെയും ഒട്ടുകിടം നിവാസികളെയും മൂടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞയുടനെ അവരുടെ സഹായാർത്ഥം ചെന്നു എല്ലാവരോടും വിശേഷാൽ കൂടുതൽ നിർഭാഗ്യം അനുഭവിച്ചിരുന്നവരോടു പ്രത്യേകമായും സഹതാപം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും സകലവും നഷ്ടിഭവിച്ച ആ സാധു ജനങ്ങളെ പറ്റി തന്റെ ഹൃദയം തകരുതയും അവരോടുകൂടെ അദ്ദേഹവും കരയുകയും അവർക്കു് ആശ്വാസജനകങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന പണം മുഴുവനും അവർക്കു് വിഭജിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെയും സഹായി പ്രഭുവിനെ കൊണ്ടു, അവർ കൊടുക്കേണ്ട കരം ഒഴിവാക്കിച്ചു. ആ വിശുദ്ധൻ, തന്റെ ഭേദത്തിന്നു് ചെയ്ത ഉപകാരത്തെ പ്രതിയും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ബഹുമാനാദരവു നിമിത്തവും ഒരു നല്ല വർത്തനമുള്ള മറ്റു മറ്റു നൂറിലധികം എന്ന നാടുവാഴി അദ്ദേഹത്തിന്നു് ഉപദാനിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിക്കാതായപ്പോൾ

15448



ഒരു ശമ്പളം പാറിക്കൊള്ളുവാൻ കല്പിച്ചു. അതിന്ന് പുണ്യവാൻ പറഞ്ഞത്, അതു രാജഭണ്ഡാരാധികൃതനെ ഏല്പിച്ചാൽ മതി; തന്നിടൂ ആവശ്യം വന്നുകൂടുമ്പോൾ വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത് ഉപചാരത്തോടുകൂടിയുള്ള വിസമ്മതമാണെന്നു രാജാവു കണ്ട്, വിശുദ്ധന്റെ പ്രവൃത്തിയെ ശ്ലാഘിച്ചു. “ജെനിവായുടെ മത്രാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യംകൊണ്ടു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന നിരായീനത്വം നിമിത്തം രാജസ്ഥാനംകൊണ്ടു എന്റെ പ്രജകൾക്കു ഞാൻ ആധീനനാകാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ എനിക്കു ആധീനനാകാതിരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്” എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിശുദ്ധന്റെ ധർമ്മോപദേശങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗസൽഫലങ്ങളെ ഉളവാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ട് പല മഹാപട്ടങ്ങളിലും ഉപദേശിക്കുന്നതിനായിട്ട് അദ്ദേഹം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. സാധുക്കളോടു അദ്ദേഹത്തിനുള്ള വാത്സല്യം നിമിത്തം ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കുന്നതിനായിരുന്നു കൂടുതൽ ഇഷ്ടവും തെരിഞ്ഞെടുക്കാൻ പാടുള്ളപ്പോൾ തെരിഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതും. സാധുക്കളോടുള്ള പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിനിമിത്തം സ്വന്തം അത്യാവശ്യങ്ങൾപോലും സൂക്ഷിക്കാതെ അരമനയിലുള്ളതെല്ലാം എടുത്തു അവർക്കു കൊടുത്തുവന്നു. തന്നിമിത്തം പരിചാരകൻ പലപ്പോഴും ആവലാധി പറയുവാൻ സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ അയാൾ ആ വിശുദ്ധനെ ശകാരിക്കുകയും ജോലിവിട്ടു പൊയ്ക്കുളയുമെന്നുകൂടി പറയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ പുണ്യവാൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി “നീ പറയുന്നത് ശരിയാണ്, നന്നാക്കാൻ വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യനാണു ഞാൻ. അതിൽപരം കഷ്ടം ഇങ്ങനെതന്നെ ഇനിയും ചെയ്യണമെന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നത്” എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. വേറൊരവസരത്തിൽ ഇതുപോലെതന്നെ അയാൾ സങ്കടം പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ മഹാത്മാവ് സ്ത്രീവായിൽ പതിക്കപ്പെട്ട ഈ ശോകത്താവിന്റെ സ്വഭാവം മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് “നമുക്കു വേണ്ടി ഈ അവസ്ഥയിലായ ഒരു ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ നാം എങ്ങനെ മനസ്സാകാതെയിരി

കാ" എന്നായിരുന്നു കല്പിച്ചത്. മനുഷ്യർക്ക് ഉപയുക്തമായ ഉപകാരം ചെയ്യണമെന്നു വി. ഫ്രാൻസിസ് ആഗ്രഹിച്ചു വന്നതിനാൽ വാസ്തവമായ പുണ്യ പദവിയിലേക്കു ആനയിക്കുന്നതിനുള്ള തൊരുവരാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്ന "ഭക്തജീവിതപ്രവേശനം" എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ഇത്തരത്തിൽ പെട്ട വേറെ ചില പുസ്തകങ്ങളും അതിന്റെ ശേഷം ആ മഹാത്മാവു രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വകം വായിച്ചു ആ ഉപദേശങ്ങളെ അനുസരിച്ചു വരുന്നവരെ വിശുദ്ധന്മാരാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ; അവ പലരെ വിശുദ്ധന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വിശുദ്ധന്റെ വേദകാംക്ഷയുടേയും പരസ്പരമന്തിന്റേയും ഉത്തമ സ്മരണയ്ക്കുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്, അതിൽ അഭ്യസിച്ചുവരുന്ന വിവിധ പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം തിരുസഭയ്ക്ക് ആനന്ദകരമായും, അതിന്റെ അംഗങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമായും, തീർന്നിരിക്കുന്ന "വിസിററേഷൻ സഭ" എന്ന സന്യാസികളുടെ സമൂഹസ്ഥാപനമാണ്. വി. ഫ്രാൻസിസ് അന്താരാഷ്ട്ര സഭാസ്ഥാപനത്തിൽ നമ്മുടെ വിശുദ്ധന്റെ സഹായകിയും ഉപദേശിയും ഒന്നാമത്തെ പ്രതാനുഷ്ഠയും ആദ്യ ശ്രേഷ്ഠത്തിയും.

മനുഷ്യർ-ൽ പിമോസ് (മലയടിയെന്നാണ് ഈ നാമത്തിന്റെ അർത്ഥം) പ്രദേശത്തിന്റെ രാജപുത്രനും, ഫ്രാൻസിന്റെ രാജാവായ ലൂയിസ് ത്രിതയോദശന്റെ സഹോദരി ക്രിസ്റ്റിന എന്ന രാജപുത്രിയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹയുടമ്പടി സംബന്ധിച്ച് പാരീസിലേക്കു ചെല്ലുവാൻ നമ്മുടെ വിശുദ്ധൻ നിർബന്ധിതനായി. വിവാഹയുടമ്പടി സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശുഭമായി പൂർവ്വസാനിച്ചതിൽ രാജകുമാരി പ്രസാദിച്ച് വി. ഫ്രാൻസിസിനോടു തന്റെ പ്രധാന ഭിക്ഷുദാനാധിപത നായിരിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്നു അപ്പോൾ ഒരു സഹായമെത്രാനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, തന്റെ രൂപത വിടാൻ പാടില്ലാത്ത മേതുപറഞ്ഞു ഒഴിവു വാദിച്ചിട്ടും രാജപുത്രി വീണ്ടും നിബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ, സ്വന്തയിടവകയിൽ താമസിക്കുന്നതിന്നും ജോലി നോക്കാത്തപ്പോൾ അതിനുള്ള ശമ്പളം

പറാതിരിക്കുന്നതിന്നും സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം ആവാം എന്ന സമ്മതിച്ചു. ഇതു ഉപചാരത്തോടു കൂടിയ ഒരു ഒഴികഴിവായിരുന്നു. അത് ക്രിസ്റ്റീനാ രാജപുത്രി ഗ്രഹിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്, അതിവിശേഷമായ ഒരു വജ്രഖചിത അംഗുലീയം നൽകി. അത് തന്റെമേലുള്ള പ്രീതിയെ കുറിച്ചു ഒരിക്കലും അന്യാധീനപ്പെടുത്തരുതെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അതിന്നു “സാധുക്കൾക്കു അതുകൊണ്ട് ആവശ്യപ്പെടാത്ത പക്ഷം അതു ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലായെന്നു വാക്കു തരുന്നു” എന്നു പുണ്യവാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ രാജപുത്രി “അങ്ങനെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം അത് പണയം വച്ചാൽ മതി; പണയമെടുപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സംഖ്യ ഞാൻ അയച്ചുതരാം” എന്നു രാജപുത്രി കല്പിച്ചു. “അത് പലപ്പോഴും ചെയ്യേണ്ടിവരും; അത് അങ്ങേയ്ക്കു ഒരു തൊല്ലയായി തീരും” എന്നു ജനിവായുടെ മെത്രാൻ പ്രത്യുത്തരിച്ചു. തുറിൻ പട്ടണത്തിൽ വെച്ച് ആ രാജപുത്രി പുണ്യവാനെ ആ മോതിരമില്ലാതെ കണ്ടപ്പോൾ, അതുകൊണ്ട് എന്തുചെയ്യുവെന്ന് നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കി, മുമ്പിലത്തേതിനേക്കാൾ മെച്ചമായ വേറൊന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ട് മുമ്പിലത്തേതുകൊണ്ടു ചെയ്തതുപോലെ ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നു വിജ്ഞാപിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ആ വിശുദ്ധ മെത്രാൻ “ഞാനൊന്നും ഉണർത്തിക്കുന്നില്ല. വിലപിടിച്ച സാമാനങ്ങളെ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കത്തക്കവനല്ല ഞാൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൬൨൨-ൽ ലൂയിസ് ത്രയോദശൻ പ്രാപിച്ച വിജയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ജയസന്തോഷഘോഷങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കുന്നതിന്നു അവിജ്ഞാനിലേയ്ക്കു ചെല്ലുവാൻ സഭായുടെ പ്രവരൻ പുണ്യവാനോടു കല്പിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം അതിന്നു പോകുകയും അവിടെനിന്നു രാജപരിവാരത്തോടുകൂടെ ലയൺസിലേക്കു യാത്രകഴിക്കാൻ നിർബന്ധിതനാകുകയും ചെയ്തു. അവിടെവെച്ച്, അദ്ദേഹത്തിന്നു നല്ല സുഖമില്ലാതിരുന്നുവെങ്കിലും പിറവി തിരുനാളിന്റെ തലേദിവസം ഒരു നല്ല ധർമ്മാപദേശം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പിറേദിവസം ശയ്യയെ പ്രാപിച്ചു. തളവാതത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണപ്പെടുത്തുവാൻ, പുണ്യവാൻതന്നെ അ

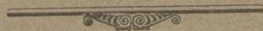
ന്ത്യാഭിയാഗം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അന്നുതന്നെ ദിവ്യപൂജ അർപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ദിവ്യകാരുണ്യം ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. പിന്നീടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം മരണാസന്നന്മാർക്കു അടുത്തതായിരുന്നു. മരണാനിലും ചിന്ത പതിച്ചിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ൧൬൨൨-ാം കാലം ഡിസംബർ മാസം ൨൮-ാം തന്റെ ൭൬-ാമത്തെ വയസ്സിലും മെത്രാൻ പട്ടമേററിട്ടു ൨൦-ാം സംവത്സരത്തിലും നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചങ്ക് ലയോൺസിലെ വിസിറൊഷ്യൻ സഭക്കാരായ കന്യാശ്രീകളുടെ പള്ളിയിലും, ശേഷം ശരീരഭാഗം അന്നേസിലുള്ള അവരുടെ മാതൃമഠത്തിലെ ദേവാലയത്തിലും, സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അലക്സാണ്ടർ സപ്തമെന്ന മാർപാപ്പാ ആലോഷപൂർവ്വകം അദ്ദേഹത്തെ പുണ്യവാന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ആ വിശുദ്ധന്റെ തിരുശരീരം ലയോൺസിൽനിന്നു ജനുവരി ൨൯-ാം തീയതി അന്നേസിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അന്നാണു ഈ വിശുദ്ധന്റെ തിരുനാൾ ഘോഷിച്ചുവരുന്നത്.

സാദ്ധ്യം—ഈ വിശുദ്ധൻ പ്രകൃത്യാ മഹാ കോവിയായിരുന്നു. എങ്കിലും ആ സ്വഭാവത്തെ ജയിച്ചു മഹാസാധുത്വവും ക്ഷമാശീലവും സകല പ്രവൃത്തികളിലും പ്രത്യക്ഷീകരിച്ചുവന്നു. നാമും സാധുത്വവും ക്ഷമാശീലവുമുള്ളവരാകുവാൻ ശ്രമിക്കണം.





കത്തോലിക്കരും, ഇതരന്മാർ ഇപ്പോൾ ജില്ലാ വരുന്ന അമ്പലങ്ങളെ  
 ജില്ലിക്കാതിരിക്കാൻ അവരും വായിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കേ  
 ണ്ട ചില പുസ്തകങ്ങളും അവയുടെ വില വിവരവും.



### I തിരുസഭാ ചരിത്രസംഗ്രഹം

വില. രൂ. ച.

1. ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ചരിത്രം. ൨ ൧൪
2. ,, മതം-൦൦ നൂററണ്ടവരെയുള്ളതിന്നു (നല്ലകടലാസ്) ൧ ൧൪
3. ,, ,, (താണതം കടലാസ്) ൧ ൭
4. ,, മതം-൦൦ നൂററണ്ടതുകുടി ചരിത്രം-൦൦ നൂററണ്ടവരെയുള്ള  
 [തിന് ൦ ൨൫]

### II പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രം.

൩൧ പടത്തേഴുകൂടിയ ജനവരി മാസത്തേതു്. (ഡമി വ പുറമാ  
 യി ൧൫൯ പക്ഷമുള്ളതു്). ൦ ൨൧

### III തർക്കവിഷയം.

“വേദപുസ്തകമാണോ പ്രമാണം” അഥവാ ദൈവം അറിയിച്ച  
 സത്യങ്ങളേയും ധർമ്മങ്ങളേയും അറിയുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം വേ  
 ദപുസ്തകമാണോ അല്ലയോ എന്നു തീരുമാനിക്കുന്ന ഒരു ലഘു  
 പുസ്തകം. ൦ ൨.

ഇവ ചമ്പക്കുളം ഗാന്തൽത്താഴമത്തിന്റെ ബ. വികാരിയച്ചനോടു  
 ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

ഭൂതസേ ദേവസ്വ യശസേ.

323  
2291 An Abridged Life  
of  
**St. Francis de Sales.**

വി. ഫ്രാൻസിസ് സാലേസ്

പണ്യവാന്റെ

ചരിത്രസംഗ്രഹം.

(പണ്യാത്മാക്കളുടെ, ചരിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ മലയാള

ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്നു എടുത്തത്)

By

Rev. Fr. Ignatious of the S. Ht. of Jesus, T. O. C. D.

*Superiorum Permissu.*

K. S. Press, Alleppey.

1926

വില ചകു. 2.